

Een afscheid, maar ook een „tot weerziens”

Dit is het laatste nummer van „De Corinthian” zooals dat in zijn huidige vorm verschijnt.

Met 1 Januari 1932 zal ons blad namelijk worden opgenomen in het bekende en oudste sportweekblad in Nederland, in „DE REVUE DER SPORTEN”.

Stemt het ons eenerzijds weemoedig dat ons blad, waaraan wij jaren met liefde en toewijding hebben gewerkt, in dezen vorm niet meer zal verschijnen, anderzijds verheugen we ons erover dat door deze samensmelting een krachtiger orgaan de Corinthian-gedachte, voor welke verbreiding wij jaren lang hebben geijverd, verder zal propageeren en in ruimer kring in de sportwereld zal uitdragen.

Onze lezers zullen dus voortaan, in plaats van eens per maand wederom eens per week hun sportblad thuis ontvangen, een uitgave met vele welverzorgde rubrieken, die elk onder leiding van deskundige redacteuren staan, terwijl de supervisie van den hoofdredacteur, den heer A. J. G. Strengholt, een aantrekkelijk geheel en een frisschen trant waarborgt. „De Revue” houdt den lezer in woord en beeld op de hoogte van alle voorname sportgebeurtenissen.

Daarnaast zal een gedeelte van „de Revue der Sporten” beschikbaar worden gesteld voor het verbreiden der Corinthian-gedachte: het streven naar zuivere amateursopvattingen, naar verbetering van sportverhoudingen, het bevorderen van het contact tusschen de oudere sportverenigingen en het opbouwend werken voor een goede sportgemeenschap.

Het zou te betreuren zijn geweest als ons blad zou hebben moeten verdwijnen en daarmee elk orgaan, waarin speciaal ook de Corinthian-denkebeelden werden uitgedragen en aan de Corinthian-sporten meer dan gewone aandacht kon worden besteed. Wij verheugen er ons daarom over dat met „DE REVUE DER SPORTEN” een prettige regeling is getroffen, waardoor „DE CORINTHIAN” wekelijks — enkele pagina's groot — blijft verschijnen en de Corinthian-lezers van thans hun podium en hun artikelen blijven behouden, en zij bovendien wekelijks een groofter en uitgebreider

sportblad in de bus vinden. Dit gedeelte van „de Revue der Sporten” blijft onder leiding van den huidige redacteur van „de Corinthian”, den heer J. A. BRONGERS, staan en deze hoopt op dezelfde prettige wijze als voorheen met de vele vrienden van „de Corinthian” in de golf-, voetbal-, hockey-, tennis- en paardensportwereld samen te werken.

Wij eindigen met een hartelijk woord van dank voor alles wat zij voor dit blad hebben gedaan, te richten in het bijzonder tot den heer J. G. PATER, van de oprichting van „de Corinthian” af de leider van dit blad, en tot den heer H. A. D. MISPELBLOM BEYER, sedert

tal van jaren de golfredacteur van „de Corinthian” en vervolgens mede in de leiding opgenomen en tot onze talrijke enthousiaste medewerkers, op wie wij nooit tevergeefs een beroep hebben gedaan.

En thans: tot weerziens in „de Revue der Sporten” op 4 Januari a.s.

DE UITGEEFSTER.

BERICHT.

De Abonne's op „De Corinthian” zullen, indien zij niet vóór 20 dezer het tegendeel berichten, geacht worden als abonné te zijn overgegaan naar het weekblad „De Revue der Sporten”, waarin opgenomen „De Corinthian”.
Abonnementsprijs f 5.— per half jaar.

Golfvaria

In Amerika is men op golfgebied al heel ver. De professional Golfers Association, die alle Amerikaansche beroepsspelers omvat heeft thans besloten dat geen „pro” bij een club in dienst mag treden, alvorens hij drie jaar op een fabriek heeft gewerkt om het maken van clubs grondig te leeren. Men hoopt zodoende het peil van professional-golf te verhoogen.

Caddies krijgen ook hun plaats in de maatschappij. In de staat New Jersey (U.S.A.) werd onlangs een bepaling uitgevaardigd dat het bestuur van een golfclub verantwoordelijk is voor ongelukken overkomen aan caddies, die op hun links aan het werk zijn.

Bobby Jones heeft zich geïnteresseerd in de groote firma voor sportartikelen, Spalding, en zal zich bezighouden met technische verbetering bij de fabricatie van golfclubs, ballen, enz.

Ons Doel met de uitgave van dit blad is: De Corinthiangedachte

in woord en beeld te propageeren, d.w.z.: Het streven naar zuivere amateursopvattingen en naar verbetering van sportverhoudingen,

Het leggen van een band tusschen de bonafide amateur sporten,

Het bevorderen van onderlinge aanraking tusschen de oudere sportverenigingen,

Het opbouwend werken voor een goede sportgemeenschap, want:

De Corinthiangedachte in zijn zuiversten vorm is een levensbehoefte voor elke amateursport. Zoodra men het ideeële in zijn sport voorbij ziet, heeft de beoefening daarvan haar hooge waarde, zoowel voor het individu als voor het verenigings- of bondsverband verloren.

De Voorzitter van de Noordw. G.C. schrijft:

Ik voldoe zeer gaarne aan het verzoek van de Redactie van „de Corinthian” om iets over de oprichting der Noordwijksche Golfclub mede te deelen. In 1911 kwam bij mij de idee op om te Noordwijk een golfclub te stichten. De banen werden uitgelegd door H. Hilton en voor den aanleg der banen werd een rapport uitgebracht door den secretaris van de Royal St. Georges Club te Sandwich, destijds den heer Ryder Richardson. Door een bezoek te Knocke had ik gezien, wat het maken van golflinks voor een badplaats beteekent. De kosten van den aanleg vielen sterk tegen, hetgeen ook wel kwam, daar hier voor het eerst golfbanen in de duinen werden gemaakt en de deskundigen niet wisten, welke eischen men moet stellen aan goede greens en fairways.

In de eerste jaren hebben vier heeren deze gefinancierd, n.l. de heeren W. F. van Heukelom, L. Graaf van Limburg Stirum, F. J. J. Cremers en E. Cremers. Er waren geen leden. Slechts greenfee werd verlangd. Dit duurde eenige jaren. De oorlog was intusschen uitgebroken en ons ontbrak werkvolk door de mobilisatie, kunstmeststoffen en benzine voor de motoren om ons water op te pompen, waarmee wij zouden kunnen sproeien. Het was een zeer moeilijke tijd.

Kort na den oorlog besloten bovengenoemde heeren de banen en het clubhuis met bijbehorende geschenken te geven aan spelers, die wel een club zouden willen vormen. Dit lukte en zoo ontstond de Noordwijksche Golfclub, met een 9 holes baan. Daar echter goede links 18 holes moeten hebben en het enthousiasme groot was om te Noordwijk te spelen (ook uit Duitschland bezochten vele golfers Noordwijk), werd onder de leden een leening gesloten, met het geld waarvan wij nog negen holes konden aanleggen.

De grond hoort aan het Rijk en heeft de club in erfpacht. Deze nieuwe 9 holes werden aangelegd door de fa. Copijn en uitgezet door Mr. S. H. Colt, den bekenden golfarchitect. Veel hulp heb ik steeds ondervonden van den heer D. J. v. d. Have uit Kapelle en in den laatsten tijd heeft de heer Dennett Barry, den grooten gras-deskundige, niet alleen onze Club maar ook de andere Nederlandsche Clubs met zijn zeer gewaardeerde ervaring bijgestaan. De heer W. F. v. Heukelom is vele jaren onze voorzitter geweest, terwijl ondergeteekende secretaris-penningmeester was.

Daar de club zich sterk uitbreidde, werd meer en meer behoefte gevoeld een „paid secretary” te bezitten en het was voor de club een groot geluk dien te vinden in den heer A. H. M. Eyken, oud-kapitein O.-I. L., die met den grootsten ijver en plichtsbetrachting de belangen van de club behartigt. Aan de club zijn sedert vele jaren verbonden als professional de heer B. Dunn en als greenkeeper W. v. d. Meulen, beiden zeer populaire personen op onze banen.

E. CREMERS.

Onze Commentaren**De goede, oude tijd terug!***De cricketwereld voor jaren!*

Als je zoo eens één van de ouderen onder de cricketers spreekt, zoo iemand die het cricketspel in ons land in de tachtiger en negentiger jaren heeft meegemaakt, dan komt het gesprek al gauw op dien — volgens de ouderen — zoo „goeden” tijd, toen er ook groot enthousiasme bestond voor cricket en het spelpeil zeker niet lager stond dan heden ten dage. Dat was de tijd, toen de brave Bentley de coach der Nederlandsche cricketers was en zich geducht beijverde — en vooral bij het batten met succes — om de prestaties van zijn discipelen op te voeren. Hij reisde gedurende de zomermaanden van club tot club en bleef telkens een week of langer en men zag den beminden Engelschman overal met leede oogen weer weggaan. Dat was de tijd, toen er overal in den lande clubs en clubjes bestonden en sommigen zelfs uit pure verknochtheid aan het spel 's winters doorspeelden en — zooals Posthuma ons eens vertelde — de sneeuw soms eerst van de „pitch” moest worden afgeschept, alvorens met spelen kon worden begonnen. Goede, oude tijd!

Die spelers dan uit de dagen van Olim beweren nu dat cricket vroeger veel gezelliger was, dat er niet zoo'n nuchtere zakelijkheid in te bespeuren viel als op het oogenblik, nu de competitie elken Zondag opeischen, om het programma toch maar afgespeeld te krijgen. Nauwelijks zijn er eenige Zondagen beschikbaar voor de touren van Engelsche teams.

Wat was er dan vroeger voor afwisseling? En dan begint de meergenoemde „oudere” op te sommen: We hadden de jaarlijksche „bondswedstrijden”, dan hier dan daar gespeeld, een serie matches van buitengewone propagandistische waarde. Verder speelden we matches als Noord-Holland tegen Zuid-Holland, een wedstrijd van een Universiteits-elftal tegen de Rest van Nederland, een match Nederland tegen Koloniën (welk laatste team gevormd werd door spelers die een deel van hun leven in ons Insulinde hadden doorgebracht). Aan het eind van het seizoen hadden we b.v. een match „Nederland” tegen het kampioenselftal. Ja, er was steeds genoeg leven in de brouwerij.

Misschien dat onze bijdrage er het zijne toe doet, om te bevorderen dat de competitie-wedstrijden in komende seizoenen weer eens worden afgewisseld met interessante krachtmetingen als wij in bovenstaande regelen releveerden. Wij gelooven — met de oudere cricketers — dat dergelijke matches de belangstelling voor ons mooie zomerspel zeer gunstig zullen beïnvloeden en men zal zich eens een oogenblik van den ban van het competitie-wezen bevrijd voelen.